

Az olmayan sayıda insanın belirli saptamalara takılıp kaldığını, olaylar sürekli olarak böyle olmadığını gösterse bile değişik nedenlerle buradan ayrılamadığını biliyoruz; çok sayıda örneği bulunuyor. Bunların bir bölümü milliyetçi ve/veya mezhepçidir. Milliyetçilik ve/veya mezhepçiliği açıkça savunmadıkları için de gerçeklikle ilgisi bulunmayan başka konuları görüşlerine gerekçe yaparlar.

Başka bir kesim ise gerek geçmişin etkisi, gerek o sıradaki propagandanın gücü veya başka nedenlerle yanlış olanı savunmuştur ama gözleri açıktır ve yavaşça da olsa bu yanlıştan döner. Herkes yanlış görüş savunabilir ama olayları izlemeli ve gerektiğinde görüşünü değiştirmekten çekinmemelidir. Bu saptama, ben dahil herkes için geçerlidir. Yanlış savunmaktan daha kötü olan bunu değiştirmemek ve değişik gerekçelerin arkasına saklamaya çalışmaktır.

Suriye konusunda başlıca üç yanlış vardı ve bunlardan birisinin büyük oranda düzeltildiğini, ikincisinin de düzelmeye yoluna girdiğini, üçüncüsünün ise bir deyimle sırasını beklediğini belirtmek gerekir.

Düzelen ilk yanlış, Esad rejimiyle ilgiliydi. Bu rejimin ilericilikle herhangi bir ilgisi yoktu, eskiden beri kural tanımaz bir baskı ve terör rejimiydi. Ortadoğu'da son yılların en büyük katliamı 1982 yılında Hama'da yapılmış ve kesin ölü sayısı bilinmediği için yaklaşık 40 bin kişi denilmişti. Küçük katliamları saymak mümkün değildir.

Bu ülke yıllarca Lübnan'ın üçte birini işgali altında tutmuştur.

Suriye'de iç savaş başladığında genel eğilimin aksine sürekli olarak Esad rejiminin savunulamayacağını defalarca yazdım. Anti emperyalist imiş falan filan, geçin bunları...

Birinci Körfez Savaşı sırasında ABD'yi destekleyenler arasında Suriye de bulunuyordu. Ardından ABD'nin "işkence uçakları" olarak bilinen uçan sorgu merkezlerinin indiği

havaalanlarından bir tanesi de Şam idi.

Bu insanlık dışı baskı rejimine en büyük darbeyi Kürtler indirdi. Rojava'nın geleceği nasıl olursa olsun bu bölgedeki Kürt halkındaki uyanışı geriye döndürmek mümkün değildir. Yıllardan beri yapıldığı gibi Kürtlerin Araplaştırılması artık geliştirilemeyecektir.

Babadan oğula geçen Suriye'deki hanedan rejiminin karakteri konusunda kafalar önemli oranda açıldı.

İkincisi, İran konusudur. Suriye konusunda asıl sorun Esad rejimi değil İran'dır. İran'ın Irak, Suriye ve Lübnan'da Hizbullah üzerinden kurduğu Şii hattının bozulmasıdır. ABD'nin, Suudi Arabistan'ın, İsrail'in, bölgedeki diğer Sünni rejimlerin ve önemli oranda Türkiye'nin asıl derdi budur. Suriye zaten İran ordusunun işgali altındadır ve İran bu işgalin geri planda tutulması konusunda başarılı olmuştur.

İran faktörünün belirleyici olduğu artık görülmeye başlandı. Suriye üzerindeki çekişme bir yanda İran ve Rusya Federasyonu, diğer yanda İsrail-ABD ve Suudi Arabistan tarafından yürütülmekte, Türkiye ise taraflar arasında sürekli oynamaktadır.

Asıl sorun İran'ı görmezseniz, Suriye konusunda bir şey anlamamışsınız demektir.

Henüz yeterince açık olmayan son konu, Türkiye'nin Suriye konusundaki bilançosudur.

“Suriye politikası iflas etti” belirlemesi doğru değildir; tersini iddia ediyorum.

Türkiye Esad yönetiminin devrilmesi hedefine ulaşamadı ama bu hedefe ulaşamamış olması önemli başka kazanımları olmadığı anlamına gelmiyor.

Suriye'nin bir bölümü Türkiye'nin işgali altındadır. Bu işgali sadece sayısı bilinmeyen ama 20 kadar olduğu tahmin edilen karakollar ve gözetleme noktalarıyla sınırlandırmamak gerekir. Türkiye günün birinde bütün askerlerini çekse bile eğitim yerleştiği İslamcılar bu alanda kalacaktır.

Türkiye'de 4 milyon Suriyeli bulunuyor. Suriye nüfusunun yaklaşık 20 milyon olduğu ve bunun da yaklaşık 7 milyonunun ülke dışına göç ettiği dikkate alınır, bu ülkenin nüfusunun yaklaşık üçte biri Türkiye'de bulunuyor demektir. Komşu bir ülkenin nüfusunun üçte birini topraklarında barındırıp da bu ülkede büyük nüfuz sahibi olmamak mümkün değildir.

Türkiye Suriye'de on yıl öncesiyle karşılaştırılamayacak kadar kalıcı ve büyük nüfuza sahiptir.

Bir başka konu, Türkiye'nin Suriye'deki savaştan sağladığı büyük kazançla ilgilidir. 4 milyon Suriyeli için Avrupa Birliği ile yapılan göç antlaşması ve alınacak yüksek miktarda parayı bir kenara bırakalım; daha önemli gelişmeler vardır.

Türkiye'de en ucuz iş gücü artık Kürtler değil Suriyelilerdir ve ekonomiye büyük bir ucuz işgücü girdisi sağlamışlardır.

Suriye burjuvazisinin küçük olmayan bir bölümü servetini ve bazıları atölyelerini Türkiye'ye taşımıştır. Halep civarındaki çok sayıda tekstil atölyesi sökülerek Antep ve Kilis'e taşınmıştır ve burada üretimini sürdürmektedir. Az olmayan sayıda Suriyeli zengin servetini de getirerek Türkiye'ye yerleşmiştir.

Bunların yanında işgal edilen Afrin'den dünyaya zeytin ihrac edilmesi küçük kazanç sayılır. Türkiye sinekten yağ çıkarmayı iyi öğrenmiştir.

Bir dönem Suriye'nin petrol kaynaklarının bulunduğu bölgeyi elinde tutan İslam Devleti üzerinden Türkiye'ye gelen petrolden ne kadar kazanıldığını ise bilmiyoruz ama düşük kazanç olmasa gerektir.

Bu hafta içinde çıkacak olan yeni kitabımda Türkiye'deki ekonomik krizin sadece klasik ekonomik verilerle değeriendirilemeyeceğini, Merkez Bankası'nın da açıkladığı gibi ÷lkeye yüksek miktarda ve kaynağı bilinmeyen nakit para girdiğini belirtmişim. Bu para girişı olmasaydı ekonomik kriz çok daha ağır olurdu. Bu yüksek nakit girişini dikkate almadan ekonomik durum değeriendirmesi yapmak eksik kalır.

Suriye'nin bu nakit girişinde önemli payı bulunuyor. Tam olarak ne kadardır, bilmek mümkün değildir ama az olmadığı ortadadır.

Bu konuda da fazla zaman geçmeden açıklığı kavuşulacağını sanıyorum.

Enflasyona ve bütçe açığına bakarsanız ekonominin hepten çökmesi gerekirdi ama böyle olmuyor. İran ile ortaklık yapılarak ABD'nin bu ÷lkeye ambargosunun delinmesi, İran'ın Türkiye üzerinden ihracat yapması; Katar'dan gelen yüksek miktarda nakit para ki bunun bir bölümü ÷lkede arazi satımıdır, başka bölümü ise Türkiye'nin bu ÷lkede kurduğu büyük askeri üs içindir. Venezüella'dan altın getirilmesi ve ABD ambargosunun etrafından dolaşarak dünya piyasasına sürülmesi başka bir adımdır.

Türkiye doğal olarak yüksek miktarda aracılık payını alacaktır.

Aklıma geldikçe gülerim: kim demiş Türkiye'nin tarım ihracatı kalmadı diye?

Afrin'i işgal et ve buradaki zeytin üretimini dünya piyasalarına ihraç et!

Suriye halen kazandırıyor anlayacağınız...

Suriye'deki sürekli değişen durum sürecektir. ABD çekilmiyor, ek olarak bölgeye Fransız askerleri geldi ve sayılarının artırılmasından söz ediliyor. (Suriye eski Fransız sömürgesidir.) Ülkenin bir bölümü Türkiye'nin işgali altındadır. İsrail ikide bir Suriye'yi bombalıyor ve gerçekte İran'a gözdağı veriyor. Ülkenin diğer bölümlerini de İran ordusu işgal etmiştir. Rusya

Federasyonu ülkedeki askeri üsleri ve özellikle savaş uçaklarıyla vardır.

Bunlar yetmezmiş gibi başka gelenler de olursa şaşdırmamak gerekir.